

Chương 208: Orbis Class (1) - Chạm Mặt

(Số từ: 4222)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:07 AM 27/04/2023

Bầu không khí trong ký túc xá của Orbis Class hơi khác so với ký túc xá của Royal Class.

Ký túc xá của Royal Class, với con đường có hàng cột dẫn đến lối vào, có cảm giác giống như một ngôi đền khổng lồ theo một cách nào đó. Phong cách kiến trúc của nó cảm thấy cong và tròn.

Tuy nhiên, ký túc xá của Orbis Class cảm thấy hơi cứng.

Tôi sẽ không gọi nó là thô sơ, vì nó vẫn là một tòa nhà tráng lệ.

Nếu ký túc xá của Royal Class giống như một ngôi đền lộng lẫy, thì Orbis Class giống như một tòa lâu đài.

Một lâu đài thanh bình.

Phong cách kiến trúc nặng nề, hống hách đó đã khiến chúng tôi cảm nhận được bầu không khí bao trùm toàn bộ Orbis Class.

Trong khi Royal Class có tinh thần tự do hơn, thì Orbis Class là nơi mà kỷ luật kiểu quân đội được thống trị tối cao và hệ thống phân cấp rất rõ ràng.

Bản thân tòa nhà dường như cho thấy trật tự và sự thống nhất mà Orbis Class coi trọng.

Đó là một nơi tráng lệ, nhưng nó cũng có vẻ vô cùng ngoạn mục.

“Chà... Đây là lần đầu tiên tôi đến nơi này... Thật hấp dẫn.”

“Tôi nghĩ nó sẽ tương tự như của chúng ta, nhưng nó hoàn toàn khác.”

Kono Lint và Cayer cũng bày tỏ sự cảm kích của họ. Bầu không khí xung quanh các tòa nhà ký túc xá của hai lớp cũng khác nhau như các lớp học. Không giống như hai người kia, những người chỉ đơn giản bày tỏ suy nghĩ của họ về tòa nhà, Erich có vẻ khá lo lắng.

“Mọi người đang nhìn chăm chăm vào chúng ta...”

“Tôi đoán vậy. Dù gì thì chúng ta cũng đang mặc đồng phục sinh viên mà.”

Mặc dù chỉ có một vài sinh viên Orbis Class, nhưng vẫn có một số sinh viên quanh quẩn trong ký túc xá, những người đã quen với việc chỉ nhìn thấy đồng phục của Orbis Class.

Họ đi ngang qua và nhìn chăm chăm vào chúng tôi. Họ không nói chuyện với chúng tôi hay cố gây sự, nhưng họ đang nhìn chúng tôi như thể muốn nói điều gì đó như “Tại sao họ lại đến đây?”

Họ không biết cụ thể chúng tôi, nhưng họ nhận ra bộ đồng phục chúng tôi đang mặc.

Chúng tôi phải đối mặt với sự thù địch thuần túy đó chỉ vì chúng tôi là một phần của Royal Class.

Đó là lúc chúng tôi nhận ra rằng chúng tôi đang ở một nơi đầy những người ghét chúng tôi.

Câu nói của Erich dường như đã khiến hai người kia giật mình. Cảm nhận được sự thù địch của kẻ thù trong ánh mắt của họ, dường như cuối cùng nó đã đánh trúng họ ngay tại chỗ.

Orbis Class, giống như Royal Class, cũng chỉ bao gồm một số ít sinh viên. Nhiều nhất, nên có khoảng 130 người tham gia.

Xung đột giữa Royal Class và Orbis Class là do Orbis Class gây ra từ một phía.

Nói cách khác, Orbis Class chỉ đơn giản là ghét chúng tôi, và bởi vì các sinh viên của Royal Class cảm thấy rằng họ ghét họ, nên họ cũng bắt đầu không thích Orbis Class.

Royal Class không cần phải vượt qua bất kỳ ai. Chỉ có một số cá nhân không thấy cần phải nỗ lực, nhưng nếu họ vượt qua được sự lười biếng của bản thân và làm việc chăm chỉ, họ sẽ có thể đạt được những thành tích xuất sắc trong lĩnh vực học tập của mình.

Vì họ không có ai làm 'mục tiêu' của mình, nên Royal Class không thấy cần phải sử dụng thứ gì đó như cảm giác thấp kém hoặc căm ghét người khác để sử dụng làm bàn đạp thúc đẩy sự phát triển của sinh viên.

Tuy nhiên, Orbis Class thực tế đã buộc sinh viên của họ coi Royal Class là kẻ thù cần vượt qua.

Vì vậy, việc họ hành động như vậy là điều đương nhiên.

Tất cả các sinh viên đến và đi, bất kể là cuối cấp hay cùng khối với chúng tôi, đều phản ứng như thể chúng tôi là những kẻ xâm lược đã xâm nhập vào lãnh thổ của họ.

"Trông cậu cứ như học lớp dưới. Chuyện gì đang xảy ra ở đây? Không phải senpai của cậu đã dạy rằng cậu sẽ không có một kết cục tốt đẹp nếu liều lĩnh nhảy vào Orbis Class sao?"

Đánh giá qua ánh mắt thù địch của các sinh viên khác, việc một người có vẻ là senpai xuất hiện trước mặt chúng tôi và nói với chúng tôi điều gì đó như thế là điều bình thường.

Lời nói của họ hơi thô, nhưng nó dường như là một lời cảnh báo. Họ không biết tại sao chúng tôi lại đến đây, nhưng họ bảo chúng tôi biến đi vì chúng tôi sẽ chỉ gặp phải sự thù địch.

Anh ấy có vẻ hành động ân cần vì chúng tôi trông giống như sinh viên lớp dưới.

Anh ấy là một anh chàng đẹp trai với mái tóc vàng và đôi mắt vàng.

Khi một người có vẻ là senpai đột nhiên đến gần chúng tôi và nói điều gì đó như thế, ba người đó ngay lập tức sợ hãi.

"Tôi ở đây để chiến đấu với ai đó."

"...Cái gì?"

Tất nhiên, tôi không sợ hãi chút nào.

* * *

Tôi có thể thắng, tôi có thể thua, tôi có thể bị đánh như một con chó.

Nhưng cái gì cơ? Sự xấu hổ của thất bại và sự sỉ nhục không là gì cả. Rốt cuộc thì tôi sẽ không chết.

Tôi không biết liệu mình có thể gọi đó là một sự phát triển vượt bậc về mặt tinh thần hay không, nhưng sau khi đến thăm Darklands, đã có một sự thay đổi rõ ràng trong tôi.

Tôi đã thấy những gì nằm ngoài bạo lực đơn thuần. Tôi đã nhìn thấy những người sống lại từ cõi chết và đã cắt cổ những xác chết lao vào tôi và đập đầu chúng vào trong.

Rốt cuộc thì thắng thua trong cuộc chiến kiểu đó cũng chỉ có vậy thôi. Không có lý do gì để cảm

thấy hạnh phúc khi chiến thắng hay thất vọng vì thua cuộc.

Mặc dù tôi đã nói rằng mình đến để trả thù cho người bạn cùng lớp bị ai đó đánh, nhưng đó không phải là ý định thực sự của tôi.

Tôi đã ở đây để kiếm điểm thành tích.

Đó là tất cả.

N-nhưng vì tôi đã trải qua những thay đổi lớn về mặt tinh thần như vậy, chẳng phải việc cải trang thành phụ nữ và tham gia cuộc thi sắc đẹp đó để kiếm điểm cũng không sao sao...?

KHÔNG.

Đó chỉ là một chút...

Đó là thứ vượt xa sự sỉ nhục và xấu hổ.

Tôi không nghĩ rằng tôi có thể xử lý điều đó! Tôi có thể dễ dàng bị đánh bại, mặc dù! Dù sao, trong khi tâm lý của tôi đã thay đổi, tôi vẫn chưa thể xử lý một thứ ở cấp độ đó! Cảm giác như tôi sẽ mất một thứ khác ngoài mạng sống của mình nếu tôi làm vậy. Tôi vẫn còn bị tổn thương sau khi đùa giỡn với cảm xúc của Kono Lint. Tôi không muốn làm điều đó một lần nữa!

"...Cậu ở đây để chiến đấu với ai đó?"

"Đúng."

Người đó, dường như là sinh viên năm trên trong Orbis Class, có vẻ như chết lặng trước lời bình

luận thờ ơ của tôi rằng tôi đến để chiến đấu với ai đó.

“Tôi là Reinhardt, Số 11 của Royal Class của Năm nhất Class A. Chính xác mà nói, người bạn này ở đây dường như bị bắt nạt bởi một sinh viên năm nhất của Orbis Class mà không có lý do, vì vậy tôi đã đích thân đến đây để giải quyết vấn đề tình huống.”

Tôi không ngần ngại giải thích mục đích của mình với khuôn mặt của senpai đó, người thậm chí không thuộc Royal Class, mà là Orbis Class. Cả ba anh em ngốc nghếch đều nhìn tôi với ánh mắt ngưỡng mộ khi tôi tự hào tuyên bố rằng tôi đã đến để chiến đấu với một trong những sinh viên năm nhất.

'Một tên khốn giữa những tên khốn. Reinhardt là tên khốn thực sự.'

Đó là những gì biểu hiện của họ dường như nói.

“Bắt nạt?”

“Ừ, tôi đã muốn để nó yên một thời gian, nhưng nó có vẻ khá nghiêm trọng. Vì vậy, anh có thể đi và gọi người đó?”

Senpai đó chỉ đứng đó và thay phiên nhau nhìn tôi và ba người khác.

Bây giờ anh ấy dường như không còn hoang mang và thậm chí còn có chút hứng thú.

"Được rồi. Tôi sẽ không ra lệnh cho cậu xung quanh khi cậu ở đây để giải quyết vấn đề cá nhân của mình. Tôi sẽ tìm người cho cậu. Đó là ai?"

Phải...

Nghĩ lại thì, tôi thậm chí còn chưa hỏi tên đó là ai. Tôi thậm chí không mảy may tò mò về việc ai đang bắt nạt Erich bởi vì tôi thậm chí không quan tâm đến việc mình thắng hay thua.

Khi tôi nhìn về phía Erich, anh ấy ngập ngừng mở miệng.

"Đó là... Orbis Class Năm nhất A-5 Lilka Aaron."

"Ah."

...Đó không phải là tên của một nữ sinh sao?

* * *

Orbis Class A-5 năm nhất. Lilka Aaron.

Cô ấy không phải là người có bất kỳ ấn tượng nào trên màn hình. Nilsson và Adler Belkin, những người học kiếm thuật với tôi, có tầm quan trọng nhất định, khi họ đấu với Ludwig vào đầu học kỳ hai, nhưng cô gái đó thậm chí còn không có vai trò đó—Cô ấy nằm ngoài phạm vi của học kỳ thứ hai. câu chuyện gốc.

Có thể hiểu được phần nào lý do tại sao Erich cứ tiếp tục bị cô gái đó đánh và thậm chí không cố nói với giáo viên.

Tôi chắc chắn rằng Erich cảm thấy xấu hổ vì đã bị một cô gái đánh đập. Ngay cả Kono Lint và Cayer dường như không biết rằng đó là một nữ sinh cho đến lúc này.

Không. Nhưng tại sao Erich lại phải xấu hổ về điều đó?

Để bắt đầu, không phải Ellen là người mạnh nhất trong năm nhất của Royal Class sao? Điều đó có quan trọng không?

Tôi bị Ellen đánh mỗi ngày, nhưng tôi không cảm thấy xấu hổ chút nào, tôi chỉ biết ớn.

...Thành thật mà nói, đôi khi tôi cảm thấy khó chịu. Dù sao đi nữa, đó là thứ mà người ta gọi là niềm tự hào vô ích.

Sinh viên năm trên Orbis Class gọi chúng tôi là sinh viên năm tư. Mặc dù chúng tôi thuộc Royal Class, anh ấy dường như không khó chịu về yêu cầu của chúng tôi vì chúng tôi là năm nhất.

Một số sinh viên năm nhất đến để trả thù vì đã bị bắt nạt họ trong một cuộc đối đầu.

Bản thân khái niệm đó có vẻ khá lạ và thú vị.

Không giống như Royal Class, Orbis Class hoạt động như một đội quân.

“Gilliot!”

“3-B-4 Gilliot! Có mặt!”

Người senpai năm trên, người tự giới thiệu mình là sinh viên năm tư, đã khiến một kouhai đi ngang qua chạy nhanh về phía mình chỉ bằng một từ.

Tôi không biết '3-B-4' nghĩa là gì, nhưng có vẻ như họ đang nói rõ vị trí của mình nếu được đưa vào các thuật ngữ quân sự, phải không?

Có phải anh ấy nói rằng anh ấy là Số 4 của Class B năm 3?

*Skip

Nhìn vào người Kouhai đang tiếp cận chúng tôi với tốc độ nhanh chóng, anh ấy chỉ về phía ký túc xá của Orbis Class.

"Hãy để những sinh viên năm nhất tập trung tại phòng đào tạo công cộng. Tất cả bọn họ."

"Rõ!"

Thậm chí không hỏi tại sao, ngay khi mệnh lệnh đó được đưa ra, anh chàng biến mất về phía ký túc xá, chạy hết tốc lực.

-Chúc một ngày tốt lành!

-Chúc một ngày tốt lành!

Khi tôi nghĩ về điều đó, tôi đã thấy rất nhiều kouhai cúi gập người 90 độ để chào các senpai của họ trên đường đi.

Bầu không khí ở đó rất khác so với Royal Class. Cả ba anh em ngốc đều cứng người khi nhìn thấy điều đó.

Trên thực tế, có vẻ như họ còn sợ hãi hơn khi thấy Orbis Class làm những việc như vậy.

"Đi thôi nào các bạn. Bây giờ mọi người sẽ tập hợp lại."

Và trong khi nói với giọng ra lệnh với kouhai của mình, anh ấy nói với chúng tôi khá nhẹ nhàng.

Có một cái gì đó thậm chí còn đáng sợ hơn về điều đó.

Royal Class cũng có phòng đào tạo công cộng mà senpai vô danh đã đề cập. Tuy nhiên, tôi chưa bao giờ đến đó vì mỗi tầng ký túc xá đều có một phòng tập ở khu nhà phụ. Có lẽ cũng không có nhiều sinh viên của Royal Class sử dụng nó.

Vì chúng tôi đã đến đó và đi thẳng đến phòng tập khi họ đang tập trung, lẽ ra chúng tôi phải là những người đầu tiên đến đó, nhưng những sinh viên năm nhất đã đến đó như thể họ đã sử dụng một loại phép thuật nào đó.

Có lẽ họ đã lao đến đó ngay khi nghe ai đó hô "Tập hợp lại!", tôi có thể thấy nhiều người nín thở, ngậm miệng lại.

Rõ ràng, đó là nơi senpai dùng để kỷ luật kouhai của họ.

Phòng đào tạo công cộng của Orbis Class chắc chắn đã được sử dụng tốt.

Sàn nhà cũ nát, những thanh kiếm luyện tập có dấu hiệu bị sử dụng nhiều, và nhiều vết xước trên những con bù nhìn là bằng chứng cho điều đó.

Những người lo lắng rằng senpai sẽ đánh họ để trừng phạt họ đột nhiên nhận ra rằng tình hình hoàn toàn khác với những gì họ mong đợi khi họ nhìn thấy senpai của mình đưa chúng tôi mặc đồng phục Royal Class đến sân tập.

Có khoảng hai mươi người tụ tập ở đó, bao gồm cả chúng tôi.

Có lẽ đó là tất cả những năm nhất của Orbis Class.

Có bốn người chúng tôi.

Và cũng có một sinh viên năm tư đã ra lệnh cho họ tập hợp lại.

Tôi cũng gặp Nilssonina và Adler Belkin, những người mà tôi đã quen biết. Cả hai đều mở to mắt, không biết tại sao tôi lại ở đây.

Tôi đã đến Orbis Class để thu thập điểm thành tích, nhưng cũng có những lý do khác.

Bắt đầu từ học kỳ thứ hai, Orbis Class sẽ bắt đầu tham gia nhiều hơn vào cốt truyện chính. Cá nhân tôi cũng có mong muốn được xem những nhân vật mà tôi đã mô tả là những loại người như thế nào.

Điểm bắt đầu sẽ là lễ hội, vì vậy dù tôi có can thiệp vào lúc đó hay không, những kẻ đó và Royal Class đã được định sẵn là sẽ gắn bó với nhau.

Cuộc đụng độ giữa Orbis Class và Royal Class cuối cùng chắc chắn sẽ xảy ra, bất kể tôi đã làm gì.

Có một người trong số họ được cho là nhân vật phản diện của phần học kỳ thứ hai, nhưng sau đó lại trở thành đối thủ của Ludwig.

Tất nhiên, tôi không thể ngay lập tức nhận ra anh ấy chỉ bằng cách nhìn thấy khuôn mặt của anh ấy. Mặc dù tôi đã mô tả ngoại hình của anh ấy, nhưng tôi không thể nhớ hết mọi thứ, và ngay cả khi tôi nhớ, tôi thực sự không thể vẽ ra một khuôn mặt chỉ từ vài dòng viết trong đầu.

Tuy nhiên, có những người có thể được nhận ra chỉ bằng bầu không khí của họ.

Anh chàng chỉ đang theo dõi tình hình với đôi mắt bình tĩnh mặc dù anh ta đột nhiên được gọi đến đó đã đứng ra trước mặt tôi.

Anh ấy là người duy nhất không có vẻ lo lắng chút nào.

Đó thực sự có thể là Grayden Amorell, Số 1 của Class A năm nhất trong Orbis Class. Anh ấy là người mạnh nhất trong năm nhất của Orbis Class.

Vai trò của anh ấy là đánh bại Ludwig một cách áp đảo trong lễ hội trước khi thua Ellen.

Tuy nhiên, giống như Ellen là một con quái vật thực sự, anh chàng đó cũng vậy. Tôi không phải là đối thủ của anh ấy vào lúc này.

Nếu anh ta là người đã bắt nạt Erich, tôi sẽ thua anh ta vô điều kiện, nhưng vì Lilka Aaron là người đã làm điều đó, nên điều đó không nhất thiết phải như vậy.

Grayden có một tính cách hoài nghi và lạnh lùng. Lúc đầu, anh ấy có vẻ giống với Ellen, nhưng anh ấy hoàn toàn khác với cô ấy.

Điều đó không có nghĩa là anh ta là một kẻ xấu.

Tuy nhiên, có một anh chàng khác mà tôi đang rất chú ý.

Anh ấy nổi bật như ngón tay cái vì những lý do khác với Grayden Amorell.

Nếu Grayden nổi bật vì anh ấy thực sự bình tĩnh và không hề tỏ ra lo lắng, không giống như những người khác, thì anh chàng đó lại hoàn toàn khác.

Ánh mắt anh có vẻ không ổn định. Một cái gì đó về tên khốn đó chỉ là một chút. Cảm giác về anh ấy hơi khác so với Dettomolian hay Anna de Gerna.

Đôi mắt của tên khốn đó khiến nó trông như thể hấn sẽ gây ra một sự cố lớn.

Orbis Class Năm nhất B-10.

Hạng cuối cùng của Orbis Class.

Anh ta là nhân vật phản diện thực sự của học kỳ.

—Ender Wilton...

Tôi không thể đọc hiểu anh chàng đó một cách chính xác, nhưng tôi có thể nhìn thấy ở anh ta nhiều như tôi biết.

Bên cạnh nỗi sợ hãi và lo lắng do chính cuộc họp này gây ra, tôi có thể thấy những cảm giác thấp kém vụn vụn và lòng căm thù rực cháy trong mắt Ender.

Ender được xếp hạng thấp nhất trong Orbis Class, nơi coi trọng sự chăm chỉ và rèn luyện. Ender là B-10 trong một ngôi trường mà tất cả các giáo viên và senpai đều dạy họ rằng họ có thể vượt qua bất cứ điều gì chỉ bằng nỗ lực.

Ở nơi mà thứ hạng của họ được sắp xếp lại sau mỗi học kỳ, cậu ấy đã đạt điểm B-10 trong cả học kỳ đầu tiên và thứ hai.

Ender dần phát điên vì vỡ mộng hoàn toàn và mặc cảm tự ti ngày càng lớn vì anh không thể mạnh mẽ hơn cho dù có cố gắng thế nào.

Trong bản gốc, anh chàng đó đã bị đánh bại bởi Ludwig, người đứng cuối cùng của Royal Class, trong vòng sơ loại của giải đấu lễ hội.

Hiện tại, Ludwig đã mạnh hơn rất nhiều, nhưng trong bản gốc, lẽ ra anh ta đã bị B-3 Nilssonia đánh bại hoàn toàn trong trận đấu đó.

Ludwig và anh chàng đó là những người cuối cùng thi đấu.

Trận chiến giữa kẻ mạnh nhất của Royal Class và Orbis Class đã kết thúc với chiến thắng thuộc về Royal Class.

Trong cuộc chiến giữa những nơi cuối cùng, anh ta cũng bị đánh bại.

Ender không bao giờ có thể đạt được bất kỳ kết quả nào, mặc dù anh ấy đã cố gắng, và anh ấy thậm chí còn thua Ludwig, người cùng lớp đối thủ của họ. Vì vậy, anh ta được công nhận là kẻ yếu nhất trong những kẻ yếu.

Ender không có tài năng, và mặc dù anh ta muốn vượt qua mọi thứ bằng nỗ lực, nhưng anh ta thậm chí không thể làm được điều đó.

Anh chàng đó cuối cùng đã đi vào con đường sai lầm khi lao vào [ma thuật đen] để trở nên mạnh mẽ hơn.

Và trong học kỳ đầu tiên của năm thứ hai, Ender đã đánh bại tất cả mọi người trong Orbis Class và vươn lên năm hai A-5.

Sau đó, Ender thách đấu với Ludwig, người đã đánh bại và làm bẽ mặt anh ta trong lễ hội.

Tuy nhiên, Ludwig cũng không chỉ đùa giỡn.

Sau khi thua Grayden Amorell trong lễ hội, anh ấy đã trải qua quá trình huấn luyện nghiêm ngặt trong kỳ nghỉ đông của mình, vì vậy Ludwig, người đã trở thành sinh viên năm hai, đã khỏe hơn rất nhiều so với thời điểm diễn ra lễ hội.

Ender Wiltson đã trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng Ludwig cuối cùng vẫn đánh bại anh ta sau một hồi vật lộn.

Ender đã bị đánh bại mặc dù anh ta đã dùng đến [ma thuật đen]...

Ender vẫn giống như khi ở vị trí cuối cùng, điểm khác biệt duy nhất là anh ta trở nên mạnh mẽ hơn nhờ [ma thuật đen], nhưng anh ta đã trở nên mạnh mẽ hơn mà không cần bất kỳ thứ gì trong số đó.

Sự khác biệt duy nhất giữa họ là Ludwig có tài năng trong khi anh ta thì không.

Ender Wilton tuyệt vọng trước bức tường mà cậu đơn giản là không thể vượt qua, ngay cả khi sử dụng sức mạnh bị cấm, thứ cuối cùng khiến cậu phát điên.

Ender ngày càng phụ thuộc nhiều hơn vào [ma thuật đen], và anh ta không thể ngăn mình lại, mặc dù anh ta biết rằng đó chỉ là một con đường tắt dẫn đến sự hủy hoại của chính mình.

Ludwig nghe được từ Anna de Gerna, một hắc pháp sư tài năng đã theo dõi trận đấu tay đôi của họ, rằng Ender Wilton dường như có liên quan đến [ma thuật đen], vì vậy cô đã điều tra anh ta.

Cuối cùng, Ludwig phát hiện ra rằng Ender Wilton đã trở nên mạnh mẽ hơn nhờ một sức mạnh bị cấm và sẽ cố gắng ngăn chặn anh ta trước khi anh ta gây ra những vấn đề lớn hơn.

Ludwig sẽ gặp riêng Ender Wilton.

Là cho anh một cơ hội cuối cùng để quay đầu lại, dù đã bao lần vượt qua ranh giới nhưng không được.

Rốt cuộc, Ender Wilton không có ý định lắng nghe anh ta, và khi nhận ra rằng mình đã bị phát hiện, anh ta đã lên kế hoạch giết Ludwig bằng cách đâm anh ta bằng một con dao để giữ miệng anh ta.

Tuy nhiên, Ender lại bị đánh bại một lần nữa bởi kẻ đã đánh bại anh ta rất nhiều lần trước đó.

Và sau đó Ender trở nên điên cuồng.

Cơ thể của Ender Wilton, vốn đã tiếp xúc với quá nhiều [ma thuật đen], rơi vào trạng thái vô cùng bất ổn, vì vậy [sức mạnh ma thuật đen] ngủ yên trong cơ thể Ender bắt đầu tràn ra, biến anh thành một con quái vật.

Ludwig đã chiến đấu với Ender trong hình dạng quái vật chìm trong [ma thuật đen], và sau nhiều

lần lộn xộn, Ludwig đã thành công trong việc giết Ender Wilton.

Tóm lại, có một tên khốn điên rồ ở Temple đã cố gắng trở nên mạnh mẽ bằng cách sử dụng [sức mạnh của ma thuật đen], người cuối cùng đã biến thành một con quái vật và bị Ludwig tiêu diệt.

*Skip

Điều đó là vậy đó.

Đây không chỉ là một điểm cốt truyện chính mà còn là khởi đầu của một điểm khác.

Làm thế nào mà Ender Wilton, một sinh viên chuyên ngành chiến đấu, có được [ma thuật đen]?

Ai đã sử dụng [ma thuật đen] bị cấm lên anh ta?

Đó là những gì dẫn đến sự kiện tiếp theo.

Nhân vật phản diện giả, Grayden Amorell.

Và nhân vật phản diện thực sự, Ender Wilton.

Tôi đã kiểm tra khuôn mặt của cả hai.

Tất nhiên, trong khi anh ta không có mặt, kẻ chủ mưu đằng sau bức màn là một người đàn ông tên Aaron Medera, gián điệp của một hội ma thuật bí mật có tên là Black Order. Đó là một vấn đề tôi sẽ phải quan tâm sau này.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading